

Scientia Sanctorum

Collecta Ex Meditationibus Ludovici De Ponte, Joannis Busaei, Joan. Suffren, Juliani Hayneufve, Et Antonii Gaudier, &c. E Societate Jesu, In Dominicis, Festa & ferias totius Anni digesta. Cum Indicibus duobus. I. In singulos dies. II. Ad Exercitia Spiritualia

Puente, Luis de la

Dilingæ, 1685

5. De ingressu ad orandum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60561](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60561)

alarum Seraphim, quibus ad DEUM attollimur, indèque purgati, illuminati, atque consummati, regredimur ad perficiendos alios; quia non debemus profectu proprio esse contenti, nisi & alios juvemus. Deinde ita ex his Meditationibus aliæ aliis conveniunt; ut quivis exercere se possit aliquando in omnibus, tametsi non eodem modo. Nam Perfectus, ex quibuscumque colliget fructum unionis: Incipiens autem seu Proficiens, pro sua necessitate, juvari poterit ex qualibet etiam Meditatione. Sed & Imperfectus potest aliquando assurgere ad actus unionis: ut & Perfectus timore concuti, ob admissa peccata. Et est varietas ingeniorum: ut quidam à suppliciis minùs percellantur, ad detestanda peccata; magis autem ex consideratione divini amoris. Ordinariè autem, viâ incedendum est cujusque gradûs propriâ, & Meditationes adhibendæ ac accommodatæ.

CAPUT V.

De ingressu ad orandum.

ANTE orationem præpara animam tuam, & *Ecl. 19.*
noli esse quasi homo, qui tentat Deum. Huc Materia pertinet præparatio certæ materiæ, & digestio præparata. in puncta: alioqui anima evagabitur per varia sine fructu. Licet autem sequi impulsus Spiritûs sancti, si quando trahit aliò à materia proposita, dum non leviter fiat.

Primum igitur cogitabimus DEUM præsentem, qui cùm sit ubique, non acceditur ad illum præsentia.

passibus corporis, sed fide vivâ præsentia ipsius. Variè autem cogitari potest præsens, vel tanquam mare immensum me circumvallans, & continens, vel tanquam intrâ me existens per essentiam, præsentiam, & potentiam. Et hoc

Mat. 6.6. est, quod ipse Dominus jussit: *Cum oraveris, intra in cubiculum tuum, & clauso ostio, ora Patrem tuum.* Pete secretum cordis, & occlude ostia sensuum tuorum. Quod si in hac repræsentatione præsentia DEI, sentiat se homo affici singulariter, morari in ea licebit: ordinariè autem non, nisi ad se sistendum mente coram DEO: à cujus conspectu in reliquo etiam orationis decursu non est discedendum, ut monet David:

Pf. 18.15. *Meditatio cordis mei in conspectu tuo semper,*

Pf. 54. 13. *sed præcipuè in colloquiis, quando effundo orationem meam in conspectu ejus, & tribulationem meam ante ipsum pronuntio.*

Reverentia.

Secundò exhibenda est profunda reverentia DEO præsentem, tum gestu corporis, tum animi sensu, semel iterum ac tertio flexo poplite venerabitur illam majestatem, tanto majori jure, quàm id præstatum Regibus terrenis: dein etiam procidemus ad terram, exemplo Christi, qui

Heb. 5.7. *preces supplicationesq; cum clamore valido, & lachrymis offerens, exauditus est pro sua reverentia.*

Oratio præparat.

Post hæc in loco orationi designato genua flectam, & cruce me signabo, præmittens illud: *Per signum Crucis de inimicis nostris libera nos DEUS noster: ne ab illis impediatur in orando.* Tum invocabo SS. Trinitatem; *In nomine Patris, & Filij, & Spiritus sancti,* in cujus virtute insti-

instituo, orationem auspiciari. Sunt, qui præmittant etiam confessionem generalem. Quia *Iustus Prov. 18. in principio orationis accusator est sui.* Et sunt, qui ab actione gratiarum ordiantur, ut S. Basilius monet: in quo sequi licet propriam devotionem. Sed illud tamen ab omnibus servandum, ut aliquam brevi precatatione dirigatur præsens opus ad gloriam DEI, & postuletur gratia rectè perficiendi.

CAPUT VI.

De difficultate meditandi, & de distractionibus.

Meditatio, quæ est operatio mentis, & discussio propositæ materiæ, magnam habet difficultatem, ut absque evagatione fiat: de quo etiam Sancti queruntur. *Cogitationes meæ, inquit Job, dissipatæ sunt, torquentes cor meum: 11.* Et David: *Cor meum dereliquit me.* Provenit autem ex diversis causis. Vel à dæmone satagente impedire fructum orationis, vel ex conditione phantasiæ per se vagæ & volubilis, vel ab affectibus immortificatis, mentem ad se rapientibus, vel à curis sollicitantibus animam, atque pungentibus, vel à remissione & ignavia, vel denique à defectu discursus.

Universè oportet rem meditandam probè concipere: deinde circa illam expendere causas, effectus, circumstantias. Velut in mysterio Incarnationis; primò rem ipsam, prout fides docet, menti distinctè objiciam: deinde considerabo